

prima instanță: Iu. Moldovan

dosarul nr. 3ra-498/2015

instanța de apel: L. Popova, M. Moraru, A. Panov

Î N C H E I E R E

29 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Institutul Științifico-Practic de Biotehnologii în Zootehnie și Medicină Veterinară, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Institutului Științifico-Practic de Biotehnologii în Zootehnie și Medicină Veterinară împotriva Consiliului local Maximovca cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Institutul Științifico-Practic de Biotehnologii în Zootehnie și Medicină Veterinară Maximovca și menținută hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 23 aprilie 2014

c o n s t a t ă

La 07 noiembrie 2013 Institutul Științifico-Practic de Biotehnologii în Zootehnie și Medicină Veterinară (în continuare IȘPBZMV) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului local Maximovca r-l Anenii Noi, intervenienți accesorii ÎS „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului” și Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii Institutul Științifico-Practic de Biotehnologii în Zootehnie și Medicină Veterinară a indicat că, la data de 22 aprilie 2013 a expediat spre aprobare Primăriei s. Maximovca actul de stabilire a hotarelor sectorului de teren a bunului imobil „Agromagazin” aflat în proprietatea reclamantului.

Prin scrisoarea nr. 104 din 01 iunie 2013, Consiliul local Maximovca a amânat examinarea acestuia pe motivul lipsei unei solicitări din partea IȘPBZMV.

Ulterior, la 06 august 2013, IȘPBZMV s-a adresat Consiliului local Maximovca cu o cerere privind aprobarea documentației referitoare la delimitarea hotarelor terenului agricol aflat sub bunul imobil al reclamantului.

Prin scrisoarea nr. 133 din 13 septembrie 2013 Primăria s. Maximovca a comunicat reclamantului că conform deciziei nr. 04/12-1 din 10 septembrie 2013 Consiliul local Maximovca a refuzat în aprobarea documentației prezentate de IȘPBZMV pe motivul neprezentării actelor suficiente cu privire la dreptul de proprietate asupra bunului imobil „Agromagazin”.

Indică reclamantul că conform Legii nr. 668 din 23 noiembrie 1995 pentru aprobarea listei unităților ale căror terenuri destinate agriculturii rămân în proprietatea statului, este prevăzut expres că terenurile aflate în gestiunea Institutului de Cercetări și Tehnologii pentru Zootehnie și Medicină Veterinară cu un total de 1779 ha rămân în proprietatea statului, dintre care 960 ha rămân în cadrul s. Maximovca.

Ulterior, Institutul de Cercetări și Tehnologii de Zootehnie și Medicină Veterinară a fost reorganizat în Institutul Național de Zootehnie și Medicină Veterinară, iar la 14 decembrie 2005 în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 1406 cu privire la măsurile de optimizare a infrastructurii sferei științei și inovării, ultimul a fost reorganizat prin transformare în Institutul de Zootehnie și Medicină Veterinară.

Conform Hotărârii Guvernului nr.761 din 24 iunie 2008, Institutul de Zootehnie și Medicină Veterinară a fost reorganizat prin transformare în Instituția Publică „Institutul Științifico-Practic de Biotehnologii în Zootehnie și Medicină Veterinară”. Or, reclamantul este succesorul de drept al Institutului de Cercetări și Tehnologii pentru Zootehnie și Medicină Veterinară.

Conform pct.2 din Hotărârea Guvernului nr.761 din 24 iunie 2008 cu privire la optimizarea infrastructurii sferei și inovării din sectorul agroalimentar, organizațiile din sfera științei și inovării, create ca rezultat al reorganizării, sunt succesoare de drepturi ale profilurilor respective acreditate, pînă la expirarea termenelor de valabilitate ale certificatelor de acreditare, iar conform art. 70 al. (5) Cod civil, în cazul reorganizării persoanei juridice prin transformare, drepturile și obligațiile persoanei juridice reorganizate trec la noua persoană juridică în conformitate cu actul de transmitere.

Menționează reclamantul că sectorul de teren asupra delimitării și stabilirii hotarelor asupra căruia se insistă, este teren din domeniul public și corespunde exigențelor art. 4 al. (1) lit. c) al Legii privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor nr. 91 din 05 aprilie 2007.

Conform art. 3 al. (4) al Legii privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor, executarea lucrărilor de delimitare a terenurilor proprietate publică a statului și a terenurilor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, inclusiv a terenurilor care aparțin domeniului public sau celui privat, de identificare a lor, precum și a lucrărilor de elaborare a planului geometric, este asigurată de Agenția Relații Funciare și Cadastru, în comun cu autoritățile administrației publice centrale competente și autoritățile administrației publice locale, prin intermediul întreprinderilor de stat al căror fondator este Agenția Relații Funciare și Cadastru.

Art. 9 al. (1) al aceleiași legi stabilește că, Agenția Relații Funciare și Cadastru, în comun cu reprezentanții ministerelor, altor autorități ale

administrației publice centrale, ai autorităților administrației publice locale, identifică și reprezintă pe planuri hotarele terenurilor proprietate publică a statului și ale terenurilor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, întocmind setul de documente referitoare la delimitarea terenurilor proprietate publică, iar conform art. 3 al. (2) și al. (3) al legii date, delimitarea terenurilor proprietate publică se efectuează prin acțiuni de identificare și formare a terenurilor proprietate publică a statului și a terenurilor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale în modul stabilit de legislație. În cazul în care terenurile proprietate publică a statului se mărginesc cu terenuri proprietate publică dobândite de unitatea administrativ-teritorială, reprezentanții statului și reprezentanții unității administrativ-teritoriale coordonează hotarele acestor terenuri. Dacă reprezentanții părților nu convin asupra hotarelor, litigiul se examinează în instanță de judecată.

Conform Hotărârii Guvernului despre unele măsuri privind inventarierea și înregistrarea de stat a terenurilor destinate agriculturii, proprietate a statului nr. 1093 din 22 septembrie 2006, pentru asigurarea unei evidențe stricte a terenurilor cu destinație agricolă, proprietate a statului, prevăzute în Legea nr.668-XIII din 23 noiembrie 1995 pentru aprobarea Listei unităților ale căror terenuri destinate agriculturii rămân în proprietatea statului, Agenția Relații Funciare și Cadastru în comun cu Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, autorităților administrației publice locale, le-a fost pusă sarcina efectuării și finalizării lucrărilor ce țin de identificarea, inventarierea cantitativă și calitativă, precum și elaborarea planurilor cadastrale ale terenurilor destinate agriculturii, proprietate a statului; inclusiv asigurarea înregistrării primare masive în registrul bunurilor imobile a terenurilor destinate agriculturii, proprietate a statului.

Consideră reclamantul refuzul Consiliului local Maximovca ca fiind unul ilegal, or stabilirea hotarelor unui sector de teren constituie o procedură necesară, indiferent de forma de proprietate asupra acestui teren.

Totodată, actele ce confirmă dreptul de proprietate asupra unui lot de pământ constituie titlul de proprietate sau extrasul din registrul bunurilor imobile. Or, prezentarea acestor acte este imposibilă, din considerentul că eliberarea lor se face de către Oficiul Cadastral Teritorial în baza înregistrărilor din registrul bunurilor imobile. Deci, în situația în care fără stabilirea hotarelor sectorului de teren respective, este imposibil de efectuat înregistrarea bunului respectiv în registrul bunurilor imobile, respectiv este imposibil de obținut și extrasul din registrul bunurilor imobile.

Cere reclamantul anularea deciziei Consiliului local Maximovca nr.04/12-1 din 10 septembrie 2013, cu obligarea Consiliului local și a Primăriei s. Maximovca de a aproba hotarele sectorului de teren din litigiu.

Prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 23 aprilie 2014, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2014, a fost respins apelul declarat de Institutul Științifico-Practic de Biotehnologii în Zootehnie și Medicină Veterinară și menținută hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 23 aprilie 2014.

La 31 decembrie 2014 Institutul Științifico-Practic de Biotehnologii în Zootehnie și Medicină Veterinară a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea integrală.

În motivarea recursului Institutul Științifico-Practic de Biotehnologii în Zootehnie și Medicină Veterinară a invocat că, consideră hotărârile instanțelor judecătorești inferioare nefondate și rezultat al aprecierii eronate și greșite a dovezilor administrate, deoarece în cadrul examinării cauzei atât prima instanță, cât și cea de apel, au fost induse în eroare de poziția Oficiului Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat și au apreciat eronat probele administrate de recurent.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Institutul Științifico-Practic de Biotehnologii în Zootehnie și Medicină Veterinară este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Institutul Științifico-Practic de Biotehnologii în Zootehnie și Medicină Veterinară nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurentului se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Institutul Științifico-Practic de Biotehnologii în Zootehnie și Medicină Veterinară, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atât în prima instanță cât și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbatărilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Institutul Științifico-Practic de Biotehnologii în Zootehnie și Medicină Veterinară ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Institutul Științifico-Practic de Biotehnologii în Zootehnie și Medicină Veterinară se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat